Az egészségturizmus Magyarországon

Fogalommagyarázat

Ásványvíz:
Az a víz, amely természetesen vagy védelmi intézkedésekkel védett, felszín alatti vízadó rétegből származik, eredeténél fogva tiszta, adott felhasználási formában mikrobiológiai és kémiai szempontból az emberi egészségre ártalmatlan, összetétele és oldott ásványianyag-tartalma a víznyerő helyen – a természetes ingadozás határain belül – közel állandó. Oldott ásványianyag-tartalma literenként legalább 1000 mg, vagy az oldott összes szilárd ásványianyag-tartalma 500–1000 mg/l között van.
(74/1999. (XII. 25) EüM- RENDELET 2. SZÁMÚ MELLÉKLET)

Gyógyvíz:
Az a természetes ásványvíz, melynek bizonyított gyógyhatása van. Külsőleg történő felhasználásban gyógyvíznek minősül az a víz, amely megfelel a külsőleg alkalmazott ásványvíz kritériumrendszerének, továbbá az oldott ásványianyag-tartalma és kémiai jellege állandó, egészségkárosító anyagokat nem tartalmaz. Belsőleg történő felhasználásban gyógyvíz az a víz, mely megfelel az ásványvíz követelményeinek, a fogyasztási előírások betartása mellett iható és/vagy inhalálásra alkalmas, ilyen felhasználása mellett gyógyhatása igazolt.
(74/1999. (XII. 25) EüM-RENDELET 2. SZÁMÚ MELL.)

Termálvíz:
Az adott földrajzi terület évi középhőmérsékleténél magasabb hőfokú víz.

Klimatikus gyógyhely:
Speciális éghajlati adottságokkal (páratartalom, napfény stb.) rendelkező földrajzi terület, melynek igazolt gyógyhatása van.

Balneológia:
A gyógyvizekkel foglalkozó tudományág. (Vajda V., 1990)

Egészségturizmus:
EGÉSZSÉGTURIZMUS=GYÓGYTURIZMUS+WELLNESSTURIZMUS
Olyan turizmusforma, ahol a turista utazásának legfőbb motivációja egészségi állapotának megőrzése vagy annak javítása.
(MAGYAR TURIZMUS Zrt.)
Alapja a kiváló minőségű és gyógyhatású gyógyvíz, melyhez hozzá kapcsolódik a hidroterápiás kúrákhoz kötődő orvoslási és turisztikai szolgáltatások összessége. (Varga Cs., 2004)

Termálturizmus:
A termálturizmus az adott földrajzi terület évi középhőmérsékleténél magasabb hőfokú vízre alapozott, a turisták igényeinek kielégítését biztosító szolgáltatásokat takar. (Vajda V., 1990)

Gyógyturizmus:
A gyógyturizmus gyógyászati szolgáltatóhelyen, illetve gyógyüdülőhelyen, általában meghatározott minimális tartózkodási idő mellett rendelkezésre álló szolgáltatások igénybevételét jelenti, jellemzően konkrét betegségek gyógyítása érdekében. (Gellai I., 2004)

Gyógyfürdő:
Az a létesítmény, amely gyógyvíz, gyógyiszap vagy egyéb természetes gyógytényező (pl.: gázelőfordulás) felhasználásával fürdőkezelést (balneoterápiát) nyújt, vagy elismert ásványvíz, hévíz, illetőleg melegített közműhálózati víz felhasználásával végzett hidroterápiás kezelések mellett, egyéb fizikai gyógymódok alkalmazásával együtt, teljes körű fizioterápiás ellátást nyújt. (Gellai I., 2004)

Klímagyógyintézet:
Az a létesítmény, amely a helyi földrajzi adottságokból eredő sajátos éghajlati tényezők (levegő tisztasága, páratartalom stb.) felhasználásával nyújt gyógyító és rehabilitációs kezelést. (Gellai I., 2004)

Gyógybarlang:
(Balneoterápiás intézet.) Olyan természetes körülmények között kialakult barlangképződmény, ami megfelelően berendezett, és bizonyítottan gyógyhatású különleges légköri viszonyait használja fel egyes betegségek gyógyítására. (Gellai I., 2004)

Wellnessturizmus:
A wellness az átfogóan értelmezett (mentális, fizikai, biológiai) egészség összhangjának megteremtését célozza; és inkább kapcsolatos az életstílus megváltoztatásával, mint egy-egy konkrét betegség gyógyításával. Az egészségtudatos ember ugyanis életformájával, egészséges táplálkozásával, rendszeres testmozgásával járulhat hozzá egészsége megőrzéséhez, a betegségek megelőzéséhez. A wellnessturizmus mindezen célokat szolgálja összetett szolgáltatásaival, melyek egyszerre célozzák a fizikai állapot és állóképesség javítását, valamint a szellemi frissesség megőrzését.

Fitneszturizmus:
A wellness turizmus egy meghatározó szolgáltatási elemeként értelmezett turizmusforma, mely elsősorban a sportokat kedvelő vendégkör számára nyújt kínálatot.

Spa:
Az egészségturizmust kiszolgáló létesítmények összessége, amely nem csupán a klasszikus értelemben vett fürdőket jelöli (melyek gyógy- és/vagy termálvízzel rendelkeznek), hanem olyan létesítményeket, melyek szolgáltatásaikkal nyugtatják, felélénkítik, gyógyítják, egészségesebbé, kiegyensúlyozottabbá teszik a vendéget. A Nemzetközi Wellness Szövetség tíz alapvető spatípust különböztet meg: klubspa, cruise spa, napi spa, spahotel, holisztikus spa, gyógyászati spa, fürdőspa, spaüdülőhely, sport,- kalandspa, strukturált spa. (Rácz T., 2004)

Gyógyszálloda:
Az a szálloda, amely megfelel a szállodákra vonatkozó kritériumoknak, továbbá vendégei számára főként természetes gyógytényező alkalmazásával saját gyógyászati részlegén önálló vagy más gyógyintézet kiegészítő szolgáltatásainak bevonásával, orvosi ellenőrzés mellett terápiás lehetőséget biztosít, és megfelel a természetes gyógytényezőkről szóló 74/1999. (XII. 25.) EüM-rendeletben foglalt feltételeknek. (KSH)

Wellness-szálloda:
Az a szálloda, amely megfelel a minimum háromcsillagos szállodákra előírt követelményeknek, az egyes szállodai szaktevékenységeket, illetően a szálloda által nyújtott szolgáltatásokat az erre vonatkozó szakképzettséggel rendelkező személyekkel látja el, az egészséges életvitelhez szükséges gasztronómiai, sport-, relaxációs, illetve wellness-szolgáltatásokat nyújt, valamint közösségi programlehetőségeket biztosít, továbbá megfelel az 54/2003 (VIII. 9.) GKM- rendelet I/F pontjában meghatározott feltételeknek. (KSH)

© Cartographia Tk., Bp.